

Call for Papers

**CENTRUM STUDIÓW POSTKOLONIALNO-POSTTOTALITARNYCH
NA WYDZIALE FILOLOGICZNYM UW_r**

zaprasza na
międzynarodową konferencję naukową nt.

***NEOIMPERIALIZM, NEOKOLONIALIZM I DYSKURS (NEO)KOLONIALNOŚCI
W SPOŁECZEŃSTWACH I KULTURACH POSTKOMUNISTYCZNYCH XXI w.
EUROPA ŚRODKOWA, WSCHODNIA I POŁUDNIOWO-WSCHODNIA.***

**HONOROWY PATRONAT
JM REKTORA UW_r
PROF. DR. HAB. ADAMA JEZIERSKIEGO**

Konferencja odbędzie się we Wrocławiu i w Wojnowicach w dniach

7-8 czerwca 2018 roku

na Uniwersytecie Wrocławskim
oraz w Kolegium Europy Wschodniej im. Jana Nowaka-Jeziorańskiego.

Kiedy upadają mocarstwa, wydawać by się mogło, że pozostaje po nich próżnia. Jednak w miejsce minionych hegemonialnych sił wyrastają nowe imperialne uwikłania, które budują swoje neokolonialne sieci zarówno na poziomie globalnym, jak i globalnym.

Neokolonializm, nazywany też kolonializmem XXI wieku, przeważnie formułowany jest jako neoimperialna polityczna strategia dawnych metropolii wobec swych wyemancypowanych posiadłości. Oprócz polityki za płaszczyzny efektywnej neokolonialnej dominacji uważana jest także sfera militarna, ekonomiczna, finansowa, techniczna oraz społeczno-kulturalna, w tym również i naukowa.

Terytorialnie neokolonializm kojarzony jest w przeważającej mierze z procesami, mechanizmami oraz strategiami państw zachodnich wobec swych utraconych zamorskich kolonii. Zdecydowanie mniej w literaturze przedmiotu bada się praktyki neokolonialne wobec krajów dawnego bloku wschodniego, dla którego upadek muru berlińskiego oraz rozpad ZSRR i Jugosławii oznaczał nie tylko początek trudnego i żmudnego procesu usamodzielniania się od sowieckiej zależności, ale także inicjację dla ustanowienia nowej równowagi sił i nowego podziału stref imperialnych wpływów: nowa globalna gospodarka, nowy globalny ład finansowy, nowy porządek militarny etc. od Bałtyku po Morze Kaspijskie, od Tadżykistanu i zdestabilizowanych Bałkanów po Gruzję, Azerbejdżan, jak i Syrię, Irak i Afganistan; od zjednoczonych Niemiec po granice Chin.

O ile studia politologiczno-ekonomiczne w przywołanym kontekście – w literaturze zarówno anglojęzycznej, jak i w językach regionalnych – wykazują zdecydowaną tendencję rozwojową, to w zakresie neokolonialnych studiów nad społeczeństwami i kulturami obszaru postkomunistycznego istnieje poważna luka badawcza. Polem wyjątkowo słabo spenetrowanym jest ten aspekt neokolonializmu, który definiowany jest jako stan zdekolonizowanych krajów po odzyskaniu niepodległości, dla którego polem neoimperialnej dominacji jest tożsamość – zarówno jednostkowa, jak i zbiorowa. Za konceptualne narzędzie diagnozy, krytycznej analizy i opisu może w tym wypadku posłużyć dyskurs (neo)kolonialności, dzięki któremu wyraźnie widać, jak (neo)kolonialność władzy i wiedzy rodzi (neo)kolonialność bytu podmiotu oraz społeczeństwa, próbującego w nowych pokolonialnych warunkach przepracować imperialne doświadczenie, noszące w przeważającej mierze znamiona traumy. Dyskurs (neo)kolonialności zaszyfrowany jest więc przede wszystkim w wieloaspektowych i wielopoziomowych strukturach władzy, które, wikłając się w różnorakie konfiguracje, określają realia życia społeczno-politycznego i

kulturalnego, sferę pracy, relacje interpersonalne, życiowe postawy, procesy i mechanizmy dystrybuowania wiedzy. Jego konsekwencje przejawiają się w wyborach kulturowych, w czynnikach je konstytuujących, w języku, w literaturze, w ludzkich umysłach, a więc i w tym, jak ludzie się postrzegają i jak się zachowują, jaki jest ich stosunek do wspólnoty, w której funkcjonują (rodziny, grupy społecznej, społeczeństwa, narodu), a także w kryteriach akademickich, odpowiedzialnych za wytwarzanie dyskursu wiedzy.

Do zajęcia się problemem neoimperializmu i neokolonializmu oraz dyskursem (neo)kolonialności w krajach pokomunistycznych prowokuje dynamicznie i zaskakująco rozwijająca się aktualna sytuacja polityczno-społeczna w krajach postkomunistycznych, która nasuwa kluczowe tożsamościowotwórcze pytania:

a) co stanowi istotę oraz jaka jest specyfika procesów, zjawisk i mechanizmów emancypacji krajów, społeczeństw i kultur(y) byłego bloku wschodniego spod dominacji sowieckiej i sowieckiego dziedzictwa;

b) czym jest dla nas od-/uzyskana wolność, jak ją rozumiemy z perspektywy ponad ćwierćwiecza transformacji systemowej; czy (wciąż) postrzegamy się w charakterze subalternów - dyskurs auto(neo)kolonizacji.

Nie bez znaczenia dla podjętego tematu konferencyjnego była także przypadająca na 2017 rok setna rocznica przewrotu październikowego, który na wiele dziesięcioleci uTORował drogę totalitarno-reżimowej hegemonii ZSRR dla ponad połowy kontynentu europejskiego (czy właściwie euroazjatyckiego), niegasnący rosyjsko-ukraiński konflikt zbrojny, będący pokłosiem nasilających się neoimperialnych działań Rosji, dążącej do odbudowy strefy wpływów w regionie i na świecie; exodus do Europy uchodźców z rozognionej działaniami zbrojnymi Afryki i Azji Zachodniej oraz odradzające się nacjonalizmy jako globalna odpowiedź (?) na uniwersalizm globalizacji z ośrodkami dominacji nie tylko na Zachodzie, ale także i Wschodzie.

Do udziału w konferencji zapraszamy kulturoznawców, filologów, filozofów, historyków, historyków idei, socjologów, psychologów społecznych, medioznawców, filmoznaWców, politologów.

W ramach konferencji została zaplanowana także dyskusja panelowa na temat: „Nauka w Europie Środkowej, Wschodniej i Południowo-Wschodniej a dyskurs (neo)kolonialności”.

Języki konferencji: polski oraz angielski.

Oплата konferencyjna: 300 zł/70 euro, która w całości zostanie przeznaczona na cele wydawnicze, nie obejmuje zakwaterowania w hotelu; informacje o możliwym zakwaterowaniu oraz o numerze rachunku bankowego dla wnoszenia opłaty konferencyjnej zostaną przesłane wraz z informacją o przyjętym zgłoszeniu. Dopiero wówczas prosimy o uiszczenie opłaty konferencyjnej - **najpóźniej do 10 maja 2018 roku**.

Zgłoszenia wraz abstraktami w jęz. polskim i angielskim (**max. 150 słów**), z pięcioma słowami kluczowymi w obu językach wraz z dwujęzyczną notą informacyjną o Autorze (miejsce pracy, tytuł lub stopień naukowy, zajmowane stanowisko, zainteresowania naukowe oraz aktualny adres służbowy do korespondencji i adres poczty elektronicznej - **max. 80 słów**) prosimy wysyłać **najpóźniej do 15 marca 2018 roku** na adres konferencyjnej poczty elektronicznej: **cspp.neokolonializm2018@gmail.com**.

Organizatorzy zostawiają sobie prawo wyboru nadesłanych propozycji tematów konferencyjnych wystąpień.

Informacja o włączeniu bądź niewłączeniu zgłoszonego tematu do programu konferencji zostanie przesłana **20 marca 2018 roku**.

Organizatorzy przewidują publikację konferencyjnych materiałów. Deadline podania do druku wygłoszonych podczas konferencji referatów przypada na 30 czerwca 2018 roku.

Komitety Programowy Konferencji:

prof. dr hab. Bogusław Bakuła (IFP UAM w Poznaniu)
prof. dr hab. Krzysztof Brzechczyn (IF UAM w Poznaniu)
prof. dr hab. Piotr Fast (IFW UŚ w Katowicach)
prof. dr hab. Jan Kieniewicz (Artes Liberales UW)
prof. dr hab. Zdzisław Julian Winnicki (ISM UW)
prof. UAM dr hab. Magdalena Koch (IFS UAM w Poznaniu)
prof. UW dr hab. Łarysa Leszczenko (ISM UW)
prof. UW dr hab. Gościwit Malinowski (ISKSIO UW)
prof. UW dr hab. Agnieszka Matusiak (CSPP Wydz. Filolog. UW)
dr Kazimierz Wóycicki (Studium Europy Wschodniej UW)
dr Katarzyna Taczyńska (IFS UAM w Poznaniu)

Sekretarze konferencji:

mgr Jędrzej Olejniczak, mgr Aniela Radecka, mgr Agnieszka Smiatacz, mgr Michał Włodarczyk

Współorganizatorzy konferencji:

- ❖ Pracownia Genderowych i Transkulturowych Studiów Bałkanistycznych IFS UAM w Poznaniu
- ❖ Instytut Studiów Międzynarodowych UW
- ❖ Instytut Studiów Klasycznych, Śródziemnomorskich i Orientalnych

Partner organizacyjny konferencji:

Kolegium Europy Wschodniej im. Jana Nowaka-Jeziorańskiego we Wrocławiu

Patronat medialny konferencji:

„Nowa Europa Wschodnia”